

☩ ЛѦКНѦ СѦТѦЕ БѦГОВѦСТВОВАНІЕ.

ЗѦ Н. (Ѧ, ѦѦ – ѦН).

Во время Оно, бѣ человекъ во іерлѣмѣ, ѣмѡже ѡма сѡмѡнъ: и человекъ сѣи праведенъ и бѣгѡчѣивъ, чѡ оутѣхн иѡлевы: и дѡхъ бѣ сѣи въ нѣмъ. И бѣ ѣмѡ ѡбѣщано дѡхомъ сѣимъ, не вѣдѣти смѣрти, прежде даже не вѣдитъ хрѣта гдѣна. И прѣиде дѡхомъ въ цѣрковь. И ѣгда введѡста родѣтеле ѡтрочѡ иѡса, сотворѣти ѡма по ѡбѣчѡ законномѡ ѡ нѣмъ, и тѡи прѣемъ ѣгѡ на рѡкъ своѣю, и благословѣ бѣа, и рече: нѣѣ ѡпѡщѡеши раба твоегѡ, вѣко, по глаголѡ твоемѡ, съ мѣромъ: ѡко вѣдѣетѣ ѡчи мои сѣнѣ твоеѣ, ѣже ѣси оутѡтовалъ предѣ лицемъ всѣхъ людѣи: свѣтъ во ѡкровѣнѣе ѡзыкомъ, и слава людѣи твоимъ иѡла. И бѣ іѡсифъ и мѣти ѣгѡ чѡдѡщаеа ѡ глаголемыхъ ѡ нѣмъ. И благословѣ ѡ сѡмѡнъ, и рече къ мѣи мѣри ѣгѡ: сѣ лежитъ сѣи на падѣнѣе и на востѡнѣе многимъ во иѡли, и въ знѡменѣе пререкаемо: и тебѣ же самѡи дѡшѡ прѡидетъ ѡрѡжѣе: ѡко да ѡкрѣютѣа ѡ многихъ сердецъ помышлѣнѣа. И бѣ ѡнна прѡрѡчица, дѡи фанѡлева, ѡ колѣна ѡсѣрова: сѣа замѡторѣвши во днѣхъ мнѡзѣхъ, живши съ мѡжемъ сѣдмь лѣтъ ѡ дѣвства своегѡ: и тѡ вдовѡ ѡко лѣтъ ѡсмьдѣсѡтъ и четѣре, ѡже не ѡхождѡше ѡ цѣркве, постѡмъ и молѣтвами слѡжѡщи дѣнь и нѡщъ. И тѡ въ тѡи чѡсъ пристѡвши исповѣдашеа гдѣви, и глаголаше ѡ нѣмъ всѣмъ чѡюшымъ ѡзбавлѣнѣа во іерлѣмѣ.